

РЕШЕНИЕ

№ 129

гр. София, 07.01.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 03.12.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **3507** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба на Ц. Т. от [населено място] срещу Решение №Ж-495-4 от 09.11.2017г. на Комисия за защита на личните данни, с която са уважени жалбите на Е. Д. П.-А., А. П. С. и П. М. П., поради което и на основание чл. 42, ал.1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 320, ал.3 от ИК на лицето е наложена глоба в размер на 10 500 лева за нарушение на чл. 4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД.

С жалбата се иска отмяна на решението, при следните съображения:

Счита, че КЗЛД е излязла извън правомощията си, тъй като е сезирана с жалба срещу Инициативен комитет, като политически субект, обявен по силата на ИК за администратор на лични данни, а не и срещу нея като физическо лице. Постановено е решение, с което се ангажира административнонаказателната отговорност на Т., без налични жалби срещу нея и без спазване на ЗАНН.

Счита, че не са спазени принципите на административния процес, като лицето не е уведомено за започналото производство, а е узнала за същото едва с издаване на акта, с което е нарушено правото ѝ на защита. Лишена е била от правото си по чл. 34 от АПК за запознаване с преписката и ангажиране на становище и доказателства. Нарушен е и чл. 35 от АПК, като не са изяснени всички относими факти по случая. Твърдяло се извършване на нарушение, но липсвала яснота относно конкретното деяние, което го е осъществило, вкл. дата на извършване и описание на обективни и субективни признаци.

В решението било прието, че е извършено нарушение на чл. 4, ал. 1, т.2 от ЗЗЛД,

поради това, че обработването на личните данни е осъществено без съгласието на физическите лица, като този извод се основава на експертиза на НИКК-МВР – Център за експертни криминалистични изследвания, установяваща, че подписите – обекти на експертизата не са положени от съответните лица, от чиито имена изхождат. Установено било, че експертизата е извършена въз основа на копие от протоколите, а не на оригинал.

Счита, че обработването на лични данни е допустимо дори и само при една от предпоставките, посочени в т.1-7 от чл. 4 на ЗЗЛД. В този смисъл, намира, че обработването на личните данни на лицата е предоставена на ИК от лице, което се е представило за тях, с оглед което е извършено в съответствие с т. 1, 6 и 7 на чл. 4 от ЗЗЛД. Намира, че ако това предоставяне е без съгласието на лицата, то е допуснато нарушение от страна на лицето, представило се за тях и е използвало техните лични данни. Намира, че в тази насока липсва проверка от страна на органа. Намира, че членовете на ИК нямат законово задължение да проверяват самоличността на лицата, които се вписват в списъка на гласоподавателите, подкрепящи ИК, като законът не предписва същите да се легитимират за това с документ за самоличност. Единственото законово задължение за членовете на ИК

било да присъстват при полагане на подписите, без да могат да проверяват самоличността им. В тази връзка имат задължение да удостоверят, че подписите са положени пред тях и отговарят за последваща обработка на предоставените лични данни за целта, за която са предоставени.

Намира, че е налице и незначителност на вредните последици от деянието, в случай, че се прецени, че то осъществява нарушение.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателката не се явява, представлява се от адв В., която поддържа жалбата на заявените в същата основания. Депозира подробни писмени бележки.

Ответникът Комисия за защита на личните данни се представлява от юрк П. с редовно пълномощно. Оспорва жалбата и моли решението на КЗЛД да бъде потвърдено. Депозира писмени бележки.

Заинтересованата страна Е. А. се явява лично и оспорва жалбата.

Останалите заинтересовани страни не се явяват и не се представляват.

Съдът, въз основа на данните по делото, становищата на страните и предвид закона, намира следното:

Приема, че е сезиран с жалба срещу Решение № Ж-495-4/09.11.2017г. на Комисията за защита на личните данни.

Разгледана по същество, същата се явява неоснователна при съобразяване на следното:

По фактите се установи следното:

В КЗЛД са подадени жалби, както следва: Ж-49 от 07.10.2016г. от Е. Д. П.-А., Ж-533 от 10.10.2016г. от В. Г. С., Ж-657 от 22.10.2016г. от А. П. С. и Ж-683 от 31.10.2016г. от П. М. П., обединени в едно общо производство. Общото твърдение е, че е налице неправомерно обработване на личните данни на лицата чрез включването им в списък на лица, подкрепящи ИК Р. А. М. в информационно-разяснителна кампания по въпросите на националния референдум на 06.11.2016г., като това обработване е установено след справка в интернет на страницата на ЦИК.

Жалбоподателите декларират, че не са изразявали подкрепа за посочения инициативен комитет ИК, полагайки собственоръчен подпис, три имена и ЕГН в

списъка на чл. 320, ал.2 във връзка с чл. 13, ал.1 от ИК във връзка с чл.16 и §2 от ПЗР на Закона за прякото участие на граждани в държавната власт и местното самоуправление /ЗПУГДВМС/.

Прието е, че е налице нарушение на ЗЗЛД, поради обработване на лични данни на жалбоподателите без тяхно съгласие и знание.

КЗЛД, при спазване на процедурите, предписани от ПДКЗЛДНА е обединила четирите жалби в една преписка, провела е съответното открито заседание и е постановила решение с мотиви и диспозитив, в което е възприела следното становище.

Прието е, че жалбите са допустими, като съдържащи задължителните реквизити по чл. 30, ал.1 от ПДКЗЛДНА, при наличие на правен интерес по чл. 38, ал.1 от ЗЗЛД и срещу надлежна страна – администратор на лични данни.

В последната връзка са развити аргументи, че ИК следва да бъде приравнен на администратор на лични данни, по арг. от Директива 95/46/ЕС. Прието е, че въз основа на правната фикция, въведена от ИК, Инициативният комитет, оглед фактически предоставените му правомощия по обработка на лични данни, се явява администратор на данните, които законът му е предоставил в правомощията да събира, съхранява и обработва за целите на изборния процес.

Прието е, че предмет на жалбите е обработването, чрез действия по събиране, организиране в списъци и употреба на личните данни на жалбоподателите, без тяхно знание и съгласие, за целите на регистрацията на посочения в жалбите ИК за участие с информационно-разяснителна кампания по въпросите на националния референдум от 06.11.2016г.

По съществото на спора КЗЛД е приела следното:

Жалбата на В. С. е приета за неоснователна, поради отказът на лицето да участва в административното производство чрез предоставяне на сравнителен материал за почеркова експертиза, а жалбите на останалите лица- след изготвяне на СЧЕ, за основателни.

Посочено е, че съгласно чл. 2, ал.1 от ЗЗЛД лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Съгласно §1, т.1 от ДР на ЗЗЛД събирането, организирането и употребата на лични данни на ФЛ съставляват действия по обработване на лични данни.

Посочено е, че нормата на чл. 16 от ЗПУГДВМС посочва, че за провеждане на информационно-разяснителна кампания се прилага ИК, като се гарантират еднакви възможности за представяне на различни становища по предмета на референдума. Съгласно §2 от ПЗР на ЗПУГДВМС за всички неуредени в закона въпроси се прилага ИК. В ИК е регламентиран процесът по регистрацията на Инициативен комитет в ЦИК, като в чл.320 във връзка с чл. 153, ал.1 от ИК е посочено, че списък с избиратели, които подкрепят регистрацията на ИК се представя в ЦИК заедно с документите по чл.318, ал.1, т.2 и 3 от Кодекса. Списъкът съдържа име, ЕГН и подпис на всяко лице, подкрепило съответната регистрация. Видно е от Решение 3623-НР от 26.09.2016г. на ЦИК, като приложение към заявление за регистрацията на ИК по въпросите на Националния референдум от 06.11.2016г., представляван от Р. М., че е представен списък, съдържащ трите имена, ЕГН и подпис на не по-малко от 2500 гласоподаватели, подкрепящи регистрацията на ИК, положени пред член на ИК –

Приложение № 40 от книгата за провеждане на Национален референдум.

Личните данни на жалбоподателката Е. Д. П.-А., А. П. С. и П. М. П. присъстват съответно на стр.200, ред1954; стр.38, ред 362 и стр. 174, ред 1696 от списъка на гласоподавателите, като на всяка от посочените страници е поместена декларация от Ц. Т. – член на ИК, с която удостоверява, че подписите на гласоподавателите са положени пред нея. Направен е извод, че личните данни на посочените лица са обработени от г-жа Т..

Посочено е, че с чл. 320, ал.3, предл.2 от ИК законодателят е въвел задължение подписите на лицата, подкрепящи участието в избора на независими кандидати да бъдат положени пред член на ИК, който удостоверява посочените факти, като саморъчно се подписва под съответната страница на списъка. Същото задължение е въведено досежно участието на ИК в информационно-разяснителните кампании по въпросите на НФ / чл. 320, ал.2 във връзка 153, ал.1 от ИК във вр. с §16, ал.2 от ПЗР на ЗПУГДВМС.

При тези съображения, КЗЛД е извела извод, че Т. се явява задължения субект – обработващ личните данни на лицата, включени в списъка. Извела е още, че разпореждане за преустановяване е безпредметно, тъй като се касае за осъществяване на довършено деяние към момента на разглеждане на жалбите в КЗЛД. Прието е, че приетата по преписката експертиза доказва, че се касае за неправомерно обработване на личните данни на лицата – без тяхно знание и съгласие, като за доказаните 3 броя случаи лицето следва да бъде наказано чрез налагане на имуществена санкция, като е определил размера, отчитайки обстоятелствата, че нарушението се явява първо по ред, но касае нарушение на обработването на личните данни на повече от едно лице, с оглед което е над минимума, определен от Закона – 10 500 лева.

При така установеното по фактите, от правна страна съдът намира следното:

Настоящият състав на съда намира решението за правилно, като постановено от компетентния орган, в съответната форма, при пълно обследване на относимите факти и обстоятелства, и при правилно приложение на материалния закон.

Съгласно [чл. 6, ал. 1 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/](#), КЗЛД е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон. Тази своя функция комисията осъществява упражнявайки предоставени от закона правомощия посочени в чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД. В този смисъл, Комисията е компетентният орган, който да разгледа подадена до него жалба във връзка с твърдения за нарушаване на права, свързани със защитата на личните данни. Решението е постановено в предвидената от закона форма, като съдържа мотиви и следващ се от тях диспозитив.

Спазена е процедурата за ангажиране на становища и приобщаване на съответни доказателства.

Не се споделя тезата от жалбата за нарушение на процедурата, довело до нищожност на акта, поради неправилно определяне на субекта на нарушението. Следва да бъде отбелязано, че КЗЛД действа при служебно начало за изясняване на релевантни факти и обстоятелства. Органът е сезиран с 4 броя жалби, като и в четирите, приложени по делото, се изнасят факти и обстоятелства, свързани с неправомерно обработване на личните данни на лицата – жалбоподатели в хода на регистрацията на ИК Р. М. пред ЦИК. Уточняването на субекта на нарушението е в правомощията на органа именно с

оглед събраните доказателства по преписката. Налице е подробен анализ в мотивите на решението относно това защо е налице правосубектност от страна на Инициативния комитет по реда на ЗЗЛД, както и на неговите членове – носещи конкретна отговорност за обработването на личните данни, като съдът споделя направената преценка. Именно в хода на преписката и с оглед събраните доказателства, органът – като е определил предмета и обема на нарушението – е извършил преценка относно субекта на отговорността. Следва да бъде отбелязано, че липсва конкретно посочен такъв субект в жалбите, а същият е уточнен посредством самият предмет на нарушението – неправомерно обработване за определена цел. С оглед това, несъстоятелен се приема доводът от жалбата, че органът е следвало да прекрати преписката срещу ИК и да образува нова срещу Т.. Нейната отговорност произтича от качеството ѝ на член на ИК, като лице, на което е възложено законосъобразното обработване на личните данни на лицата от списъка, за което е установено нарушение, както правилно е преценил органът. Не се установява и твърдяното нарушение за неуведомяване на лицето за преписката. Напротив, от приложеното по делото писмо № П-4869/04.07.2017г. от КЗЛД, адресирано до Т., /л.28 по делото/ е видно, че лицето, именно на основание чл. 26, ал.1 от АПК е уведомено за установените в хода на преписката обстоятелства, свързани с насочване на обвинението към нейните действия в качеството ѝ на член на ИК и ѝ е предоставена възможност за запознаване с преписката и изразяване на становище и представяне на доказателства.

Съдът намира, че правилно е приложен и материалният закон, при съобразяване на следното:

Органът е събрал доказателства от ЦИК относно твърдяното нарушение – неправомерно обработване на личните данни на конкретно посочените лица чрез включването им в съответните списъци относно конкретния ИК. Същият е възложил изготвяне на почеркова експертиза, която е установила релевантните обстоятелства, че положените подписи не са на лицата, посочени в списъка. Изготвянето на експертиза на база копия от протоколите, което се третира като нарушение, не се оправда в хода на съдебното производство. От назначената и приета като компетентна и безпристрастна съдебна експертиза по делото се установи, че действително трите подписа, положени от жалбоподателите пред КЗЛД и заинтересовани страни в съдебното производство, не са положени от тях, както и същите не са изписали трите си имена и ЕГН. Следователно, включването на същите в списъците представлява неправомерно обработване на личните им данни. Нарушението се изразява в неправомерно обработване, тъй като същите, без тяхно знание и съгласие за използване с цел регистрацията на съответния ИК пред ЦИК. Отговорността в процесния случай е възложена на член на ИК Ц. Т., поради следното. Чл. 320, ал.2 от ИК, приложим по арг. от §2 от ПЗР на ЗПУГДВМС предписва, че подписите на лицата от списъка за Инициативен комитет се полага пред член на ИК, за което същото лице дължи удостоверяване, като за целта по преписката и делото е доказано, че Т. е положила подписа си удостоверяване на тези факти, вкл. и относно тези три лица. Именно последното представлява изпълнителното деяние на нарушение на обработването на личните им данни, въпреки твърдението в жалбата, че липсва яснота. Твърдението, че лицето няма правомощието да изисква документи за самоличност, поради което отговорността следва да бъде понесена от лицата, които са се подписали от чуждо име, не се споделя. Законът, възлагайки отговорност по

удостоверяване на подписите на положилите в списъка лица върху конкретно определено лице от ИК, възлага именно на него удостоверяването на личните им данни и правомерното им използване. Липсата на право да удостовери съответните лица от списъка от страна на това лице обезсмисля задължението, предвидено от закона лицето да потвърди тяхната самоличност и полагането на подписи пред него. Законът следва да бъде тълкуван логически, като при наличие на задължение за удостоверяване на подписите на лицата от списъка, следва, че отговорността на лицето, върху което е възложено това, включва пълното идентифициране на същите и удостоверяване на предвидените лични данни, за целта на което и е ал.3 от нормата, приравняваща лицето на администратор на лични данни. Следователно, съдът не приема тезата, че лицето е било лишено от възможност да изисква идентификация от лицата, включени в списъка при полагането на подписите им, тъй като последното би изключило изобщо задължение за удостоверяване на подписи и носене на отговорност за това чрез приподписване на този факт от съответното лице.

Не се споделя и тезата за излизане извън правомощията на КЗЛД чрез налагане на глоба. Напротив, в правомощията на Комисията да наложи съответни глоби, на основание чл. 42, ал.1 от ЗЗЛД, за нарушенията, визирани в нормата, което в случая е възприето като нарушение на чл. 4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД, изрично посочено в акта.

Размерът на наложената глоба е определен по-скоро към предвидения от закона минимум, като органът е изложил обосновани мотиви за това, вкл. и обстоятелството, че се касае за нарушаване на личните данни на повече от едно лице, които се споделят от съда.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, последноот АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ц. Д. Т. срещу Решение №Ж-495-4/09.11.2017г. на Комисия за защита на личните данни.

Решението в тази му част подлежи на оспорване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: